ga joodidega, herrä kõsu pääle
kerkkerras mann minema, ker
neide nime üles kirjot, maha
kumlat, nimi poori laulat. —
Mõne aja perast pageti hulgust
joodik, nor Nõlmsümmend, ja jätt
ümetu nõusterahwa, temä efamaia
maha. — Kogoni hull lugu oli
weel see, et kurja herrä käsk
ja tehtmine tõudetama pidi see-
pa, et faja-rahwas nooride mõt-
sake weiwä, tiisele herrale esi-
mõtser öös maada, kost hom-
morgulk kõsilane, kõige kajarah-
waga, oma nooride kodo tõi. —

Jutustanu Peter Ugur,
ker omelk wana rõõlk
Mihkli Ugurilk, peba aña
mitu kõrd kuulnu.

3. Mõrsja joostmine.

Kogoni muutelaiga olli ol-
nu siin nii lugune pruuk,
et kui faja mõrsja kodo too-
nu, siis nüüd mõrsja nõige
esimäld lawwa taade, autu tälle
terwe pats leibä üstka, nuna
teine nii sama lugune leewä-
pats aho-kunno pääle pantu.
Nooris pidi lawwa man ist-
ma, fälg aho poole, ja ta pidi
egast teidust kolm kõrda fer-
ba, nimä kuitu üle pää, fäli
taade, aho-kunno pääle, selle lee-
wa pätsi pääle riskama. Sel-
wer luidsa riskamine nii, et
see leewa-pätsi lähkuke läts,
sis olli teodust nooriesk õme-
rüüest pernaisk kota, kelle käe
all kõik sipinema saap, ja
leewal jeeb saap olema. Läts nis
kaimine ütlu, nimä kuits kogoni
ahopääle kõrwale, — sis olli noo
ikel, ja ta mehel nimä kõigis omal
fuur mure, et õmetu noorik
maija sai toodus. —

Jutustanu Mai Kolo,
+ Jakobi lääk, ker Kooli 1896,
4 Mail, sai vanor 87 a. 6 k. 14 p.

Veel wana usku.

1, Sunnivel nelapäiwal ei tohi
kõrjus mitte kõrja rõtta kor
kuiwa, sis naabrase sim use
tuidwä. —

2, Vanaaunga ei tohi mitte
tsiida teppa, sis saap varwale
kõllane nägo mann. Seda pii
noore kunga tegema, et rasw
wolge nägo, ja wõrdi magu
nu saar. —

3. Om tehnud, ker poja peron
om, midagi riida, — sis w
üts murodene leiba, kõrba
see õrä, nimä aja nõglale
nüt perra, kohe üteka fõlme
otka om tõlmatu. Nüüd tpeet
selle nõglaga, kõrbatuist leewa
murodenest läti, nimelt üteka
kõrda, — sis saap see leewa
murodene lehmäle kõige pa-
rembar orsti-wahoss, ker teda
warsti terwer teeb. —

(Neid kolme punkti peetse proegugi
wel palgiste paigus, nii palajad ja
nõwarte kimmi, et teda wäljagi ei
taheta kuulutada.)

IV. Wanad jutud.

1. Piht kõsja aig.

Olli üts waega illus, firge pisu noormees, nui pilliroog, neba
mitu mitu aastat, nui jahi-jäneste, kohtumeeste poeb kimmi püüdi, et
tema pääd palgar pühä, krooni mäntlit õlga õõdä. Ent tuline
noormees „pageti" ja „päsi," nui põder üks kimmi wõtsiste näeste oõa,
mille pääle kohtu meeste füa sappi täüs lõs, ja naa terwe walla kokko
aiwa, jahis, noortneeste kimmi tobada. Selle ineminte aja peeste es
päse ka terwäs noormees enämb wälla, ta sai kimmi wõetus, näe,
jõla kõrdo nõõritus, nui murjategijal, nimä omma kreefi kiiwa wiiles
non tjirunitt ilma aja wiitmata tema mupukese palgar pügi, — ja
walmis ehk kroonumees olli käen. Ent krooni teenistusen olli tälle
õime ülalt. Oma tulitse koonu, terõwa mõistuse, nimä hõa kõna-
rõõmise perast, sai pügi liht kõlbemiste ja ülembidene, neba kõse
teenima pidiwa nimä nelle üle temä efanõlli. Kõik temä ülemba
armastiwa teda nui omma nelle, nii et tema oma aja aasta fum-
rembar korri. Ek noorel mehel peäle tahtidust ja terõwise ka lüg
jülge koon olli, milleptgi ümber kimmi tunda, sis peeti temast rõe-
palgi kuda. — Õkwa fell ajal, nimä noormees wäeteenistuiste sai,
lõs kuninga poig kõsjale, et ilma teedmata kohe? Ek ta omma
riiki üllegi kuninga tutort ehk mõrsjat es tija, lõs tema kumpsi
kaupa, kaja ilma pääle rändama, et taptgi mõnda meeleliist neiuk näe,
ker tälle kaasat kõlbaq. Oma riiki pääl üteka rüüsta kõik, sai temä
wiimale nõõrale maale, üli wawetaka, kon üts üllemada illus kuninga
tütar olli, kellest kõrge kõsilane enämb tahtnuka es taka. Ent nõõra
maa kuningal olli ka kolle omast ainsast latsest kohtuda, ja naa peäwä
ka noort kuninga poija, naiga kauwa aja, et mõrsjuste võrgun kimmi,
lehke ülewän pidämiste, kõige fugutse kasti pidi, nimä mitme fugutse
mõistatuste ja küsimistega. Sia säitse aastat olli ja mõõdalännu, ja
noormees orwar omar pihar kohuses üts kõrd jõ kõsja aigu lõpetada, nimä
oma vallimbaga kodo poole kapasi käändä. Ent waigi es tõi tälrel min-
na, wanembil minnä lasse, olenk waigi aiga kodo minnu sai.
Ent kolm olli kuningalsel wanembil fuur muret ja kurtus, omma
omma kõtsis kimmi poja peräse, ker jo pia säitse aastat aiga, omast ära